

OĞLUMLA SOHBET

Ömer KARA (Kul Seymanî)

Toplanır barhanam yüklenir göçüm
 Bir gün bu dünyadan giderim oğul
 Gerilerde kalır tahtımla tacım
 Ana üryan hicret ederim oğul

Hay'dan gelip yine giderken Hu'ya
 Yürüdüm gâh atlı gâhîde yaya
 Hiçbir zaman meyletmedim dünyaya
 Memleketti benim kederim oğul

Kapı çalar hak dost girer içeri
 Öz sılaya davet eyler naçarı
 Bu vuslat kutsaldır yoktur kaçarı
 Emri-hak vakiyse ne derim oğul

Günlük telaşlarda olmadı çabam
 Bu kubbede baki kalır hoş sedam
 Şahitlik eylerse dört mümin adam
 Dünyalık borcumu öderim oğul

Başımı yoluna serdiğim sevda
 Hak yolu özünde gördüğüm sevda
 Uğruna ömrümü verdiğim sevda
 Tercihim değildi kaderim oğul

Kul Seymani derki kavgamda ölsem
 Müjde alsam dosttan ölürken gülsem
 Şu fani dünyaya bin kere gelsem
 Gene bu davayı güderim oğul

GÜZEL

Mehmet BAŞ

Bir kere lütfedip cemalin açsan
 Kâinat taçlanır başında güzel
 Konuşsan cihana inciler saçsan
 Sözcükler taçlanır başında güzel

Aşkın kabesinde tavaf eylesen
 Gamlı gönüllere yâri söyleyen
 Sükût otağında gülü dinlesen
 Gülistan taçlanır başında güzel

Hicran kitabından sevda okusan
 Sevda ilmeğiyle gönlü dokusan
 Bir nazar eyleyip cihanı yaksan
 Güzellik taçlanır başında güzel

Günleri visalin vaktine kursan
 Kanayan yarayı aşkınla sarsan
 Mecnun'a Leyla'nın derdini sorsan
 Merhamet taçlanır başında güzel

Ezelden kaynayıp ebede aksan
 Bir nazar kılıp bir kere baksan
 Letafet nurunu başına taksan
 Sonsuzluk taçlanır başında güzel

Kevser ırmağından aşk ile içsen
 Cennet kumaşıyla esvabın diksen
 Muhabbet gülünü kalbime eksen
 Mağfiret taçlanır başında güzel